

Nyári gyakorlat az Egyesült Királyságban, az Erasmus+ programmal

Hogy képzelsz el egy tökéletes nyári gyakorlatot? Mi számodra a legfontosabb amikor külföldre utazol? Dolgoznál külföldön? Az összes kérdésre választ adok az én nézőpontomból, és elmesélem a tapasztalatomat az Erasmus+ programmal.



20 iskolatársammal vettem részt az Erasmus+ programon. Nagyon izgalmas volt a programra való felkészülés, mert a csoport nagy része még sosem volt Angliában azelőtt. Sok közhelyet hallottunk az angolokról és szokásaikról, amikről meg akartunk bizonyosodni az ottlétünk alatt.

A program közben helyi családoknál szálltunk meg, nagyrészt 2-3 fős csoportokban, de voltak, akik egyedül kellett hogy lakjanak. Szinte minden családnál voltak még vendégdiákok szerte Európából, és ez egy nagyon hasznos lehetőség volt arra, hogy beszélgessünk velünk hasonló korú diákokkal, és hogy jobbak legyünk a nem-anyanyelvi angol megértésében...

Én egy idős házaspárnál szálltam meg egy csoporttársammal, és két olasz sráccal. A létkör mesés volt, csodásan éreztük magunkat. Ideiglenes otthonunk egy tipikus angol házacska volt kis ablakokkal és téglá borítással. Belülről otthonos volt, bár egy kicsit szűkös, de azért boldogultunk. Jól kijöttünk a házinénivel és az Olaszokkal.

Minden este a kedves néni főzte a vacsorát, amit együtt fogyasztottuk el. Nagyon élveztem ezeket a közös vacsorákat, mert közben mindig tudtunk beszélgetni politikáról, emberekről, sportokról vagy akármiről, ami eszünkbe jutott. Sosem éltem még huzamosabb ideig más családjában, de ez most mindenképp egy pozitív élmény volt.



Nagyon szeretek utazni, és (szerencsémre) a hétköznap reggeljeim mindig egy kis kalanddal indultak. Minden nap, egy 10 perces sétával kezdődött a legközelebbi buszmegállóig, ahol felszálltam az egyes számú buszra, ami röpké fél óra buszozás után kidobott a végállomásánál, a "The Hard Interchange"-nél. A csoportunkból én voltam az a szerencsés, aki komppal járhatott dolgozni, ami elvitt a szomszéd szigetre,



Gosport-ra. Szóval minden reggel ezt a szűk egy órás utat kellett megtennem a munkahelyemig. A gosporti "High Street"-en dolgoztam egy telefon forgalmazó és javító boltban, a "Fone Shop"-ban. A főnököm Tahir-nak hívták, aki egy kedves Pakisztáni úr volt. Megtanított telefonokat javítani, különösképpen törött kijelzőket kicserélni, ami a vásárlóink leggyakoribb problémája volt. Emellett megtanított a hálózatfüggetlenítés fortélyaira is. Érdekes munka volt, de egy kicsit csalódottnak éreztem magam. Sokkal szakmaisabb

munkára számítottam, ahol használhattam volna a képzelőerőm és a kreativitásom. Nagyrészt takarítottam és telefontokokat válogattam. Ezeket a feladatokat is a legjobb tudásom szerint csináltam meg, de ez nem az a munka volt amiért kimentem. Azt reméltem, hogy olyan dolgokat láthatok és tanulhatok, amiket magamtól nem tudtam volna. Ezeket leszámítva, komoly lehetőség volt, mert megvolt az esélyem, hogy angolokkal beszélgessek, és fejlesszem a nyelvi tudásom. Például nagyon élveztem ebédet hozni a főnökömnek, mert akkor muszály voltam angolul beszélni, amit nagyon izgalmasnak gondoltam. Szóval, nem volt egy álom-munka, de mindig is ki akartam próbálni egy ilyen munkakört.



Hétvégente kulturális programként, ellátogattunk pár érdekes helyre. Habár nem volt elég időnk, hogy relaxáljunk, -úgy, mint otthon- összességben mindenki elégedett volt ezekkel a "kis" utazásokkal. Visszatekintve ezekre a kirándulásokra, elmondhatom, hogy rengeteget szórakoztunk. Néha nagyon fárasztó volt, mint például Winchesterben, ahol nagyon kimerítő volt a túra a nagy páratartalom miatt. Személyesen az én

kedvenc kirándulásom az volt, amikor elutaztunk az Isle of Wight-ra légpárnással, és mikor az emeletes nyitott tetejű busszal utaztunk.

A másik nagyon izgalmas út a Londoni volt. Tudtam, hogy London nagy város, de amikor benne voltunk gigantikusnak tűnt. Sajnos egy nap nem volt elég, hogy felfedezzünk mindent, de attól függetlenül emlékezetes kaland volt. Ezeken felül elutaztunk Brightonba, ahol úszhattunk az Atlanti Óceánban, meglátogattuk Oxford történelmi és egyetemi városát, és nyilván Portsmouth-ban is elmentünk egy városnéző túrára. Például megnéztük a történelmi kikötőt, a D-Day múzeumot, és a rakpartot.



Hogy összefoglaljam, ez egy olyan út volt, amit megérte bejárni. Még sosem voltam ilyen országban. Az emberek boldogok voltak, kipihentek és mosolyogtak rám. Jobb életminőséget és magasabb szintű életstílust tapasztaltam.



Szerintem jól felépített volt, az Erasmus+ program, mert sokszor megesett, hogy magunknak kellett megoldani a saját problémáinkat - amitől nőtt az

önbizalmunk és az önállóságunk- máskor viszont csapatként, együtt dolgozva. Szerencsére nem volt nyelvi gát köztem és az angol emberek között, így láthattam az ő szemükkel a világot, átélhettem a kultúrájukat, ami sokkal elragadóbbá tette a programot.

Nagyon örülök, hogy iskolánk benyújtotta a pályázatot, és hogy az angliai partner - a korábbi Erasmus+ pályázat során megismert **Language solutions*** - segítette megvalósítani ezt a programot, habár tudom, ez rengeteg plusz munkát jelentett a pályázatíró tanárok számára.

Ha megint lenne lehetőségem, hogy részt vegyek a programban az egyetemi évek alatt, szívesen utaznék Amerikába. Szerintem az Erasmus+ egy remek lehetőség, hogy többet tanulj magadról, idegen kultúrákról, és az emberekről.

Nagyon ajánlani tudom mindenkinek, aki fejleszteni szeretné a nyelvtudását, és gyakorlati tapasztalatot akar szerezni. Ha függetlenebb akarsz lenni, és próbára szeretnéd tenni magad, ezt a programot neked találták ki!

Demeter Ádám

* A 2018-as Nyelvi és módszertani megújulás a Boronkayban című sikeres Erasmus+ (KA1) tanári mobilitási pályázatunk egyik célkitűzése volt, hogy megpróbáljunk további együttműködést lehetővé tevő kapcsolatokat kialakítani. (szerkesztői mj.)